Jerusalem: Sedom, Eden, and Ourselves

Bereshit ch.14

¹⁷The king of Sodom came out to meet him after he returned from defeating Chedorlaomer and the kings with him, in the Valley of Shaveh, which is the Valley of the King.

¹⁸And King Melchizedek of Salem brought out bread and wine; he was a priest of God Most High. ¹⁹He blessed him, saying,

"Blessed be Abram of God Most High,

Creator of heaven and earth.

²⁰And blessed be God Most High,

Who has delivered your foes into your hand."

And [Abram] gave him a tenth of everything.

²¹Then the king of Sodom said to Abram, "Give me the persons, and take the possessions for yourself."

²²But Abram said to the king of Sodom, "I swear to the Lord, God Most High, Creator of heaven and earth: ²³I will not take so much as a thread or a sandal strap of what is yours; you shall not say, 'It is I who made Abram rich.' ²⁴For me, nothing but what my servants have used up; as for the share of the men who went with me—Aner, Eshkol, and Mamre—let them take their share."

1. בראשית פרק יד

(טז) וַיָּשֶׁב אֵת כָּל הָרְכָשׁ וְגַם אֶת לוֹט אָחִיו וּרְכַשׁוֹ הֵשִּׁיב וְגַם אֶת לוֹט אָחִיו וּרְכַשׁוֹ הֵשִּׁיב וְגַם אֶת הַנְּשִׁים וְאֶת הָעָם: (יז) וַיַּצֵא מְלֶדְ סְדֹם לְקְרָאתוֹ אַתְבי שׁוּבוֹ מֵהַכּוֹת אֶת כְּדָרְלָעֹמֶר וְאֶת הַמְּלֶּרִים אֲשֶׁר אִתּוֹ אֵל עִמֶק שַׁוֹה הוּא עַמֶק הַמֵּלֶדְ:

(יח) וּמַלְכִּי צֶדֶק מֶלֶךְ שָׁלֵם הוֹצִיא לֶחֶם וָיָיִן וְהוּא כֹהֵן לְאֵל עֶלְיוֹן: (יט) וַיְבַרְבָהוּ וַיֹּאמֵר בָּרוּדְ אַבְרָם לְ<u>אל עַלְיוֹן</u> לְאַל עֶלְיוֹן אָשֶׁר מִגֵּן צָרָידְ <u>קֹנה שַׁמִים וַאָרֵץ</u>: (כ) וּבָרוּדְ אֵל עֶלְיוֹן אֲשֶׁר מִגֵּן צָרֶידְ בִּידְדְּ וּיִּתַן לוֹ מעַשׂר מכּלֹ:

(כא) וַיֹּאמֶר מֶלֶהְ סְדֹם אֶל אַבְרָם מָּן לִי הַנֶּפֶשׁ וְהָרְכֵשׁ קַח לה:

(כב) וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל מֶלֶךְ סְדֹם הָרִימֹתִי יָדִי <u>אֶל יְדֹוְד אל עְלְיוֹן קֹנה שְׁמִים וָאָרְץ:</u> (כג) אָם מְחוּט וְעַד שְׁרוֹךְ נַעַל וְאִם אֶקַח מִפֶּל אֲשֶׁר לָךְ וְלֹא תֹאמֵר אֲנִי הָעֲשַׁרְתִּי אֶת אַבְרָם: (כד) בִּלְעָדֵי רַק אֲשֶׁר אָכְלוּ הַנְּעָרִים וְחֵלֶק הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָלְכוּ אָתִּי עָנֵר אֶשְׁכּל וּמַמְרֵא הֵם יִקְחוּ הֵלְקִם: ס

Ramban

And Malchitzedek king of Shalem – This is Jerusalem as it says, "His Tabernacle was in Shalem..." (<u>Tehillim 76:3</u>) And in the days of Yehoshua her king was also called "Adonitzedek" (<u>Yehoshua 10:1</u>) because from long ago the nations knew that site was the choicest of all places, located at the center of the settled world. Or they knew its value through received tradition, that it was aligned counter to the heavenly Temple where the Holy One's Presence dwells, which is called "tzedek" (righteousness).

Bereshit ch.13

¹⁰Lot looked about him and saw how well watered was the whole plain of the Jordan, all of it—this was before the Lord had destroyed Sodom and Gomorrah—all the way to Zoar, like the garden of the Lord, like the land of Egypt. ¹¹So Lot chose for himself the whole plain of the Jordan, and Lot journeyed eastward. Thus they parted from each other; ¹²Abram remained in the land of Canaan, while Lot settled in the cities of the Plain, pitching his tents near Sodom. ¹³Now the inhabitants of Sodom were very wicked sinners against the Lord.

1b. רמב"ן

(יח) ומלכי צדק מלך שלם – היא ירושלים, כענין שנאמר (תהלים עו ג) ויהי בשלם סוכו. ומלכה יקרא גם בימי יהושע "אדני צדק" (יהושע י א), כי מאז ידעו הגוים כי המקום ההוא מבחר המקומות באמצע הישוב, או שידעו מעלתו בקבלה שהוא מכוון כנגד בית המקדש של מעלה ששם שכינתו של הקב"ה שנקרא "צדק".

2. בראשית פרק יג

(י) וַיִּשָׂא לוֹט אֶת עֵינָיו וַיַּרְא אֶת כָּל כִּכַּר הַיַּרְדֵּן כִּי כֵלָּה מַשְׁקָה לִפְנִי שַׁחֵת יְלֹוֶק אֶת סְדֹם וְאֶת עֲמֹרָה <u>כִּגְן</u> יִלֹוֶק כָּאָרִץ מִצְרִיִם בֹּאֵכָּה צֹעַר:

(יא) וַיִּבְחַר לוֹ לוֹט אֵת כָּל כִּכַּר הַיַּרְדֵּן וַיִּסַע לוֹט מִקֶּדֶם וַיִּבֶּרְדוּ אִישׁ מֵעַל אָחִיו:

(יב) אַבְרָם יָשַׁב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וְלוֹט יָשַׁב בְּעָרֵי הַכִּכָּר וַיָּאֱהַל עַד סִדֹם:

(יג) וְאַנְשֵׁי סָדֹם רַעִים וְחַטַּאִים לַיקֹוַק מְאֹד:

בראשית פרק יד.3

4. בראשית פרק ב

ַוְיָהִי, בִּימֵי אַמְרֶפֶל מֶלֶךְ-שָׁנָעָר... עָשׂוּ מִלְחָמָה, אֶת-בֶּרַע מֶלֶךְ סָדֹם, וְאֶת-בִּרְשַׁע, מֶלֶךְ עֲמֹרָה; שִׁנְאָב מֶלֶךְ אַדְמָה, וְשֶׁמְאֵבֶר מֶלֶךְ צְבֹיִם, וּמֶלֶךְ בֶּלַע, הִיא-צֹעַר.

Bereshit ch.2

⁸The Lord God planted a garden in Eden, in the east... caused to grow every

(ט) וַיַּצְמַח יְקֹנָק אֱלֹהִים מִן הָאֲדָמָה כָּל עֵץ נֶחְמָד לְמַרְאֶה

tree that was pleasing to the sight and good for food...

A river issues from Eden to water the garden, and it then divides and becomes four branches. ¹¹The name of the first is Pishon, ... the second river is Gihon... the third river is Tigris... the fourth river is the Euphrates. ¹⁵The Lord God took the man and placed him in the garden of Eden, to till it and tend it.

ןטוֹב לְמַאֲכָל וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגָּן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע:

(י) וְנָהָר יֹצֵא מִעְדָן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגּּן וְמִשְׁם יִפְּרֵד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רִיצֵא מִעְדָן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגּּן וּמִשְׁם יִפְּרָר הַשָּׁנִי לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים: (יא) שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן ... הַנָּהָר הַשְּׁלִישִׁי חִדֶּקֶל ...וְהַנָּהָר הָרְבִיעִי הוּא פְּרָת: (טו) וַיִּקּח יְקֹנֶק אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם וַיַּנָּחֵהוּ בְּגַן עֵדֶן לַעַבָּדָה וּלִשַׁמְרָה:

Isaiah/Yishayahu ch.1

The vision of Isaiah the son of Amoz, which he saw concerning Judah and Jerusalem in the days of Uzziah, Jotham, Ahaz, and Hezekiah, kings of Judah.

The Wickedness of Judah

- ² Hear, O heavens, and give ear, O earth; for the Lord has spoken:
- "Children have I reared and brought up, but they have rebelled against me.
- ³The ox knows its owner, and the donkey its master's crib, but Israel does not know, my people do not understand."
- ⁴ Ah, sinful nation, a people laden with iniquity, offspring of evildoers, children who deal corruptly!

They have forsaken the Lord, they have despised the Holy One of Israel, they are utterly estranged.

 $^{\rm --7}$ Your country lies desolate; your cities are burned with fire;

in your very presence foreigners devour your land; it is desolate, as overthrown by foreigners.

And the daughter of Zion is left like a booth in a vineyard,

like a lodge in a cucumber field, like a besieged city.

⁹ If the Lord of hosts had not left us a few survivors,

we should have been like Sodom, and become like Gomorrah.

¹⁰ Hear the word of the Lord, you **rulers of Sodom!**

Give ear to the teaching of our God, you people of Gomorrah!

- ¹¹ "What to me is the multitude of your sacrifices? says the Lord; I have had enough of burnt offerings of rams and the fat of well-fed beasts;
- ...¹² "When you come to appear before me, who has required of you this trampling of my courts?
- ^{-- 15} When you spread out your hands, I will hide my eyes from you; even though you make many prayers, I will not listen;

your hands are full of blood.

- ¹⁶ Wash yourselves; make yourselves clean; remove the evil of your deeds from before my eyes; cease to do evil,
- learn to do good; seek justice, correct oppression; bring justice to the fatherless, plead the widow's cause.
- ²¹ How the faithful city has become a whore, she who was full of justice! Righteousness lodged in her, but now murderers.
- ²² Your silver has become dross, your best wine mixed with water.
- ²³ Your princes are rebels and companions of thieves.

Everyone loves a bribe and runs after gifts.

5. ישעיהו פרק א

(א) חַזוֹן יִשַּעְיָהוּ כֶּן אָמוֹץ אֲשֶׁר חָזָה עַל יְהוּדָה וִירוּשָׁלָם בִּימֵי עַזְּיָהוּ יוֹתָם אָחָז יְחִוְּקִיְּהוּ מַלְכֵי יְהוּדָה: (ב) שִׁמְעוּ שָׁמִים וְחַּאֲדִינִי אֶרֶץ כִּי יְדֹּנְד דְּבֵּר בָּנִים גִּדַּלְתִּי וְחַמְּמְר וְהָם כְּשְׁעוּ בִי: (ג) יָדַע שׁוֹר לְוֹמַמְתִּי וְהָם כְּשְׁעוּ בִי: (ג) יָדַע שׁוֹר עַמִּי לֹא הִתְבּוֹנְן: (ד) הוֹי גוֹי חֹטֵא עַם כֶּכֶד עְּוֹן זֶרַע מְרַעִים בְּנִים מֵשְׁחִיתִים עַזְבוּ אָת יְדֹֹדְ בִּצְצוּ אֶת קְדוֹשׁ יִשְׂרָצֵל נָזֹרוּ אָחוֹר: יְדֹֹדְ בִּצְצוּ אֶת קְדוֹשׁ יִשְׂרָצֵל נָזֹרוּ אָחוֹר: אַרְצְכֶם שְׁמָמָה עַרִיכֶם שְׂרֵפוֹת אֲשׁ אַדְמָתְכֶם לְנָגְדְכֶם זְרִים אֹכְלִים אֹתָה וּשְׁמָמָה בְּמַרְ זָרִים: (ח) וְנוֹתְרָה בַּת צִיוֹן כְּסֵכָּה בְּכָרֶם כִּמְלוּנָה בְמִקְשְׁה כְּעִיר
צִיּוֹן כְּסֵכָּה בְּכָרֶם כִּמְלוּנָה בְמִקְשְׁה כְּעִיר

- (ט) לוּלֵי יְדֹוֶד צְבָאוֹת הוֹתִיר לָנוּ שֶׂרִיד כִּמְעַט **כִּסְדֹם הָיִינוּ לַעֲמֹרָה דְּמִינוּ**
- (י) שִׁמְעוּ דְבַר יְדֹנְד קְּצִינֵי סְדֹם הַאֲזִינוּ תֹּלְהֵינוֹ עַם עֲמֹרָה: (יא) לָמָה לִּי רֹב זְבְהֵיכֶם יֹאמֵר יְדֹנְד שְׁבַעְתִּי עֹלוֹת בֹּ זְבְחֵיכֶם יֹאמֵר יְדֹנָד שְׂבַעְתִּי עֹלוֹת אֵילִים וְחֵלֶב מְרִיאִים וְדַם פֶּרִים וּכְבָשִׁים וְעַתּוּדִים לֹא חָפָצְתִּי: (יב) כִּי תָבֹאוּ לֵרְאוֹת פָּנִי מִי בִּקְשׁ זֹאת מִיֶּדְכֶם רְמֹס חֲצֵרָי: ... (טו) וּבְפָּרִשְׁכֶם כַּפֵּיכֶם אַעְלִים עֵּינֵי מִכֶּם גַּם כִּי תַרְבּוּ תְפִלָּה אֵינָנִי שֹׁמֵעַ יִּיכֶם דְּמִים מְלֵאוּ:
 - (טז) רַחָצוּ הָזַּכּוּ הָסִירוּ רֹעַ מַעַלְלֵיכֶם מָנֶּגֶד עֵינָי חִדְלוּ הָרַעַ: (יז) לְמְדוּ הִיטֵב דְּרְשׁוּ מִשְׁפָּט אֲשְׁרוּ חָמוֹץ שִׁפְטוּ יָתוֹם רִיבוּ אַלְמָנָה:
- כא) אֵיכָה הָיְתָה לְזוֹנָה קְרָיָה נֶאֱמֶנָה מְלַאֲתִי מִשְׁפָּט צָדֶק יָלִין בָּה וְעַתָּה מְרַצְחִים: (כב) כַּסְפֵּהְ הָיָה לְסִיגִים סָבְאֵהְ מָהוּל בַּמָּיִם: (כג) שָׁרִיְהְ סוֹרְרִים וְחַבְרֵי גַּנָּבִים כַּלוֹ אֹהֵב שׁחַד וְרֹדֵף שַׁלְמֹנִים יָתוֹם לֹא יִשִׁפְּטוּ וְרִיב אַלְמַנָה לֹא יָבוֹא אַלֵיהָם:

They do not bring justice to the fatherless, and the widow's cause does not come to them.

(כד) לָבֵן נְאָם הָאָדוֹן יְדֹנָד צְבָאוֹת אֲבִיר יִשְׂרָאֵל הוֹי אָנָחַם מִצְּרִי וְאִנָּקְמָה מֵאוֹיְבָי: (כה) וְאָשִׁיבָה יָדִי עָלַיִּהְ וְאָצְרֹף פַּבּּר סִינִיָּהְ וְאָסִירָה כָּל בְּדִילָיִהּ: (כוֹ) וְאָשִׁיבָה שֹׁפְטַיִּהְ כְּבָרְאשׁנָה וְיֹעֲצִיּהְ כְּבַּתְּחִלָּה אַחֲבִי כֵּו יִקְרֵא לָּהְ עִיר הַאֶּדֶק קְרָיָה נָאֱמָנָה: (כז) צִיּוֹן בְּמִשְׁפָּט תִּפָּדָה וְשֵׁבֵיהַ בּצִדָקה:

6. זכריה פרק יד

(ד) וְעָמְדוּ רַגְלָיו בַּיּוֹם הַהוּא עַל הַר הַזַּתִים אֲשֶׁר עַל פְּנֵי יְרוּשָׁלַם מִקֶּדֶם וְנִבְקַע הַר הַזֵּיתִים מֵחָצִיוֹ מִזְרָחָה וְיָמָה גֵּיא גְּדוֹלָה מְאֹד וּמָשׁ חַצִי הָהָר צָפּוֹנָה וְחָצִיוֹ נָגְבָּה:

(ה) וְנַסְתֶּם גֵּיא הָרֵי כִּי יַגִּיעַ גֵּי הָרִים אֶל אָצֵל וְנַסְתָּם כַּאֲשֶׁר נַסְתֶּם מִפְּנֵי הָרַעֲשׁ בִּימֵי עֻזִּיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה וּבָא יְדֹוֶד אֱלֹהַי כָּל קְדשִׁים עִמָּךְ: (ו) וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא לֹא יִהְיֶה אוֹר יָקֶרוֹת <יקפאון> וְקִפָּאוֹן:

(ז) וְהָיָה יוֹם אֶחָד הוּא יַנְדַע לַידֹוָד לֹא יוֹם וְלֹא לָיְלָה וְהָיָה לְעֵת עֵרָב יִהְיָה אוֹר:

(ח) וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יֵצְאוּ מַיִם חַיִּים מִירוּשָׁלַם חָצְיָם אֶלהַיָּם הַקַּדְמוֹנִי וְחָצְיָם אֶל הַיָּם הָאַחַרוֹן בַּקַיִץ וּבָחֹרֶף יִהְיָה:

(ט) וְהָיָה יְדֹוָד לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיָה יְדֹוָד אַחד וּשׁמוֹ אַחד:

(י) יָפּוֹב כָּל הָאָרֶץ כָּצְרָבָה מִנֶּבַע לְרְמּוֹן נָגֶב יְרוּשָׁלָם וְרָאֲמָה וְיָשָׁבָה תַחְמָּיהָ לְמִשַׁעַר בִּנְיָמִן עַד מְקוֹם שַׁעַר הָרְאשׁוֹן עַד שַׁעַר הַפִּנִּים וּמִגְדַּל חֲנַנְאֵל עַד יִקְבֵי הַמֶּלֶהְ: (יא) וְיַשָׁבוּ בָה וְחָרֶם לֹא יִהְיָה עוֹד וְיַשְׁבָּה יִרוּשַׁלֵם לְבַטַח:

Zecharia ch.14

Behold, a day of HaShem cometh, when thy spoil shall be divided in the midst of thee. 2 For I will gather all nations against Jerusalem to battle...; And His feet shall stand in that day upon the mount of Olives, which is before Jerusalem on the east, and the mount of Olives shall cleft in the midst thereof toward the east and toward the west, so that there shall be a very great valley; and half of the mountain shall remove toward the north, and half of it toward the south....And there shall be one day which shall be known as HaShem'S, not day, and not night; but it shall come to pass, that at evening time there shall be light. 8 And it shall come to pass in that day. that living waters shall go out from Jerusalem: half of them toward the eastern sea, and half of them toward the western sea; in summer and in winter shall it be. 9 And HaShem shall be King over all the earth; in that day shall HaShem be One, and His name one. 10 All the land shall be turned as the Arabah, from Geba to Rimmon south of Jerusalem; and she shall be lifted up, and inhabited in her place, from Benjamin's gate unto the place of the first gate, unto the corner gate, and from the tower of Hananel unto the king's winepresses. 11 And men shall dwell therein, and there shall be no more extermination; but Jerusalem shall dwell safely (Zecharia Ch.14)

Yechezkel ch.47

And he brought me back unto the door of the house... and, behold, there trickled forth waters on the right side. 3 When the man went forth eastward with the line in his hand, he measured a thousand cubits, and he caused me to pass through the waters, waters that were to the ankles. 4 Again he measured a thousand, and caused me to pass through the waters, waters that were to the knees. Again he measured a thousand, and caused me to pass through waters that were to the loins. 5 Afterward he measured a thousand; and it was a river that I could not pass through; for the waters were risen, waters to swim in, a river that could not be passed through... 8 Then said he unto me: 'These waters issue forth toward the eastern region, and shall go down into the

7. יחזקאל פרק מז

(א) וַיְשָׁבֵנִי אֶל פֶּתַח הַבַּיִת וְהָנֵה מֵיִם יֹצְאִים מְתַּחַת מִכְּתַּוּ הַבַּיִת קָדִימָה כִּי כְּנֵי הַבַּיִת קָדִים וְהַמֵּיִם יֹרְדִים מְתַּחַת מִכְּתָף הַבַּיִת הַיְמָנִית מִנֶּגֶב לַמִּזְבַּחַ: (ב) וַיּוֹצְאֵנִי דֶּרֶךְ שַׁעַר צְפוֹנָה וַיְסְבֵּנִי דֶּרֶךְ חוץ אֶל שַׁעַר הַחוּץ דֶּרֶךְ הַפּוֹנֶה קַדִים וְהָנֵה מֵיִם מְכַּכִּים מִן הַכָּתַף הַיְמָנִית: (ג) בְּצֵאת הָאִישׁ קָדִים וְקָו בְּיָדוֹ וַיָּמָד אָלֶף בָּאִמָּה וַיִּעֲבְרֵנִי בַּמֵּיִם מֵי אַבְּסָיִם:

(ד) וַיָּמֶד אֶלֶף וַיַּעֲבְרֵנִי בַמַּיִם מַיִם בִּרְכָּיִם וַיָּמֶד אֶלֶף וַיַּעֲבְרֵנִי מֵי מְּלֶח וַיָּמֶד אֶלֶף וַיַּעֲבְרֵנִי מֵי מִי (ה) וַיָּמֶד אֶלֶף נַחַל אֲשֶׁר לֹא אוּכַל לַעֲבֹר כִּי גָאוּ הַמַּיִם מֵי שְׁחוּ נַחַל אֲשֶׁר לֹא יַעָבֵר: (ו) וַיֹּאמֶר אֵלֵי הָרָאִיתָ בֶן אָדָם וַיּוֹלְכֵנִי וְיֹשׁבְנִי שְׂפָת הַנַּחַל:

(ז) בְּשׁוּבֵנִי וְהָנֵּה אֶל שְׂפַת הַנַּחַל **עֵץ רַב מְאֹד מִזֶּה וּמְזֶּה**: (ח) וַיֹאמֶר אֵלֵי הַפַּיִם הָאֵלֶּה יוֹצְאִים אֶל הַגָּלִילָה הַקַּדְמוֹנָה וְיָרָדוּ עַל

²⁴ Therefore the Lord declares, the Lord of hosts, the Mighty One of Israel:

[&]quot;Ah, I will get relief from my enemies and avenge myself on my foes.

²⁵I will turn my hand against you and will smelt away your dross as with lye and remove all your alloy.

²⁶ And I will restore your judges as at the first, and your counselors as at the beginning. Afterward you shall be called the city of righteousness, the faithful city."

²⁷ Zion shall be redeemed by justice, and those in her who repent, by righteousness.

Arabah; and when they shall enter into the sea, into the sea of the putrid waters, the waters shall be healed. 9 And it shall come to pass, that every living creature wherewith it swarmeth, whithersoever the rivers shall come, shall live; and there shall be a very great multitude of fish; for these waters are come thither, that all things be healed and may live whithersoever the river cometh. 10 And it shall come to pass, that fishers shall stand by it from En-gedi even unto En-eglaim; there shall be a place for the spreading of nets; their fish shall be after their kinds, as the fish of the Great Sea, exceeding many.

Yishayahu\Isaiah ch.51:1-3

Listen to Me, you who pursue JUSTICE, You who seek the Lord: Look to the rock from which you were hewn, To the quarry you were dug from.

Look back to AVRAHAM your father, And to SARAH who brought you forth ...

Truly the Lord has comforted Zion, Comforted all her ruins; He has transformed her WILDERNESS into EDEN, Her ARAVA into the GARDEN OF GOD.

Gladness and joy shall abide there, Thanksgiving and the sound of song."

הָעֶרְכָה וּבָאוּ הַיָּמָה אֶל הַיָּמָה הַמּוּצָאִים <ונרפאו> וְנְרְפּוּ הַמָּיִם: (ט)
וְהָיָה כָל נָפֶשׁ חַיָּה אֲשֶׁר יִשְׁרֹץ אֶל כָּל אֲשֶׁר יָבוֹא שֶׁם נַחֲלֵיִם יִחְיֶה
וְהָיָה הַדְּנָה רַבָּה מְאֹד כִּי בָאוּ שָׁמָה הַמַּיִם הָאֵלֶּה וְיַרְפְּאוּ וְחִי כֹּל אֲשֶׁר
יָבוֹא שָׁמָה הַנְּחַל: (י) וְהָיָה <ועמדו> עָמְדוּ עָלָיו דַּוְּגִים מֵעֵין נֶּדִי וְעַד
עֵין עֶגְלַיִם מִשְׁטוֹחַ לַחַרְמִים יִהְיוּ לְמִינָה תִּהְיֶה דְנָתָם כִּדְגַת הַיָּם
הַגָּדוֹל רַבָּה מְאֹד: (יא) <בצאתו> בְּצֹאתִיו וּגְּבָאָיו וְלֹא יֵרְפְאוּ לְמֶלַח
נתנוּ:

(יב) וְעַל הַנַּחַל יַעֲלֶה עַל שְּׁפֶתוֹ מִזֶּה וּמִזֶּה נְּל עֵץ מַאֲכָל לֹא יִבּוֹל עָלֵהוּ וְלֹא יִתֹם פִּרְיוֹ לְחֲדָשָׁיו יְבַכֵּר כִּי מֵימֶיו מִן הַמִּקְדָּשׁ הַמֶּה יוֹצְאִים <והיו> וְהָיָה פִּרְיוֹ לְמַאֲכָל וְעָלֵהוּ לְתָרוּפָה: ס

8. ישעיהו פרק נא

- (א) שָׁמְעוּ אֵלַי רֹדְפֵי צֶדֶק מְבַקְשֵׁי יְדֹוְד הַבִּיטוּ אֶל צוּר הַצָּרַתִּם וָאֵל מַקְבַת בּוֹר נָקַרתִּם:
- (ב) הַבִּיטוּ אֶל אַבְרָהָם אֲבִיכֶם וְאֶל שָׂרָה תְּחוֹלֶלְכֶם כִּי

אָדָרְבָּהוּ: ס

(ג) כִּי נִחָם יְדֹוֶד צִּיּוֹן נִחָם כָּל חָרְבֹתִיהָ וַיָּשֶׂם מִדְבָּרָהּ כְּעֵדֶן וְעַרְבָתָהּ כְּגַן יְדֹוֶד שָׁשוֹן וְשִׁמְחָה יִמָּצֵא בָהּ תּוֹדָה וְקוֹל זִמְרָה:

9. Jerusalem Talmud. Sanhedrin ch.10

When David began to dig the foundations of the Temple, he dug 15 cubits and did not reach the deep. Finally he found one potsherd and sought to lift it up. Said [the potsherd] unto him: You may not. Said [David] unto it: And why not? Said [the potsherd] unto David: Because it is I who am restraining the deep. Said [David] unto it: And for how long have you been here? Said [the potsherd] unto him: Since the Almighty proclaimed on Mount Sinai 'I am the Lord thy God' (Exod. 20:2). At that moment the earth trembled and began to sink and I was placed here to restrain the deep. David, nevertheless, did not listen to it. As soon as he lifted it, the waters of the deep arose and sought to inundate the world.

9. תלמוד ירושלמי מסכת סנהדרין פרק י דף כט טור א /ה"ב

וכן את מוצא בשעה שבא דוד לחפור תימליוסים של בית המקדש חפר חמש עשר מאוון דאמין ולא אשכח תהומא ובסופא אשכח חד עציץ ובעא מירמיתיה אמר ליה לית את יכיל אמר ליה למה אמר ליה דנא הכא כביש על תהומא אמר ליה ומן אימת את הכא אמר ליה מן שעתא דשמע רחמנא קליה בסיני אנכי יי' אלהיך רעדת ארעא ושקועת ואנא יהיב הכא כביש על תהומא אף על גב כן לא שמע ליה כיון דרימיה סליק תהומא ובעא מטפא עלמא והוה אחיתופל קאים תמן אמר כדון דוד מתחנק ואנא מליך אמר דוד מאן דחכם דידע מקימתיה ולא מקים ליה ייא סופיה מתחנקא אמר מה דאמר ואוקמיה התחיל דוד אומר שירה שיר המעלות שיר למאה עולות על כל מאה אמה היה אומר שירה ואוקמיה התחיל דוד אומר שירה שיר ממצלות שיר למאה עולות על כל מאה אמה היה אומר שירה

[תרגום לעברית]

בשעה שבא דוד לחפור היסודות של בית המקדש חפר חמשה עשר מאות אמה ולא מצא את התהום. ולבסוף, מצא עציץ (חרס) אחד וביקש להרימו. אמר לו: אינך יכול. אמר לו: למה? אמר לו שאני כאן כבוש על התהום. אמר לו ומאימתי אתה כאן? אמר לו משעה שהשמיע ה' קולו בסיני "אנכי ה' אלקיך", רעדה הארץ ושקעה, ואני נתון כאן, כבוש על התהום.

אף על פי כן, לא שמע לו. כיון שהרימו, עלה התהום וביקש להציף את העולם. ... אמר דוד: מי שחכם שיודע להעמידו ואינו מעמידו יהא סופו שייחנק. אמר מה שאמר והעמידו.

התחיל דוד אומר שירה: שיר המעלות, שיר למאה עולות. על כל מאה אמה היה אומר שירה